

Sygnatura akt I C (...)

UZASADNIENIE

Powód R. S. wniósł przeciwko S. S. pozew o zniesienie postępowania egzekucyjnego w zakresie wszystkich dokonanych czynności dokonanych w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym przez Komornika Sądowego przy Sądzie (...) N. K. (1) prowadzonego pod sygn. akt(...) a także o częściowe pozbawienie wykonalności wyroku (...) z dnia 22 marca 2005 r. wydanego w sprawie o sygn. akt I (...) poprzez zastąpienie odsetek umownych w wysokości 0,3% dziennie odsetkami maksymalnymi według § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 marca 1989 r. w sprawie określenia wysokości odsetek ustawowych i maksymalnych, a następnie od dnia (...) (...)r. odsetkami maksymalnymi zgodnie z art. 359 § 2⁽¹⁾ k.c., a także o orzeczenie, iż odsetki za okres od dnia (...) do dnia (...) uległy przedawnieniu i nie mogą być egzekwowane.

Drugie z żądań pozwu zostało w dalszym toku postępowania wskazane przez stronę powodową jako roszczenie główne.

Strona pozwana w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie na jej rzecz od powoda kosztów procesu.

W toku dalszego postępowania strony nie zmieniły swoich stanowisk procesowych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu (...) R. S. zawarł ze S. S. umowę pożyczki, na mocy której R. S. udzielił S. S. pożyczki bez oprocentowania w kwocie 25.000 zł. Termin spłaty pożyczki został przez strony zakreślony do dnia 19 maja 2000 r., przy czym w § 2 umowy zaznaczono, iż w przypadku przekroczenia tego terminu pożyczkobiorca będzie zobowiązany do uiszczenia na rzecz pożyczkodawcy odsetki w wysokości 0,3% dziennie za czas opóźnienia w spełnieniu świadczenia.

S. S. nie dokonał spłaty pożyczki w ustalonym terminie, wobec czego R. S. wniósł przeciwko niemu pozew do(...)

W dniu (...) w sprawie o sygn. akt I(...) wydał wyrok, na podstawie którego S. S. został zobowiązany do zapłaty na rzecz R. S. kwoty 25.000 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości 0,3% dziennie, poczynając od dnia(...)

Na wniosek R. S., w dniu 6 czerwca 2005 r. (...) wydał wierzycielowi zaopatrzy w klauzulę wykonalności wyrok z dnia 22 marca 2005 r. R. S. własnoręcznie potwierdził odbiór wydanego tytułu wykonawczego.

Tego samego dnia na oryginale wyroku z dnia 22 marca 2005 r. została sporządzona wzmianka o wydaniu powodowi wyroku z klauzulą wykonalności w dniu (...)

Dowody: dokumenty znajdujące się w aktach sprawy o sygn. akt I(...) – umowa pożyczki k. 4-4v, (...) r. k. 32, wniosek k. 38.

R. S. na podstawie powyższego tytułu wykonawczego złożył do Komornika Sądowego przy (...) N. K. (2) wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko S. S.. Postępowanie to zostało zarejestrowane pod sygnaturą akt (...)

W wyniku postępowanie egzekucyjnego w drodze licytacji za kwotę 10.100 zł została sprzedana będąca własnością S. S. nieruchomość niezabudowana stanowiąca działkę gruntu nr ewid. 35/1 o nr Kw (...).

Po dokonaniu przez Komornika Sądowego podziału sumy uzyskanej ze sprzedaży powyższej nieruchomości w wysokości 10.100 zł, R. S. (jako jednemu z czterech uwzględnionych w podziale wierzycieli) została przyznana i wypłacona kwota 326,01 zł.

Postanowieniem z 19 grudnia 2013 r. postępowanie egzekucyjne zostało umorzone na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c.

Dowody: dokumenty znajdujące się w aktach egzekucyjnych (...)– wniosek egzekucyjny znajdujący się k. 2-3, protokół licytacji k. 133, postanowienie o umorzeniu k. 154; dokumenty znajdujące się w aktach sprawy o sygn. akt (...)– protokół licytacji k. 108, postanowienie z (...) w przedmiocie przysądzenia własności k. 126, postanowienie z 21.06.2010 r. w przedmiocie ustalenia podziału sumy uzyskanej ze sprzedaży nieruchomości k. 145-152.

Celem prowadzenia egzekucji przeciwko S. S. na terenie Szwecji, wnioskiem z(...). R. S. wniósł o wydanie zaświadczenia zgodnie z art. 54 rozporządzenia Rady Unii Europejskiej (WE) nr (...)z dnia (...) r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych.

W dniu (...) r. Sąd Rejonowy w (...) wydał wierzycielowi powyższe zaświadczenie.

Następnie wnioskiem z(...) r. R. S. wniósł o wydanie Europejskiego Tytułu Egzekucyjnego.

Postanowieniem z 7 lipca 2015 r. (...)oddalił powyższy wniosek.

Dowody: dokumenty znajdujące się w aktach sprawy o sygn. akt(...) – wniosek z 15.03.2015 r. k. 39, zaświadczenie k. 41-42, wniosek z 20.05.2015 r. k. 47, postanowienie z 7.07.2015 r. k. 48-49.

Decyzją z dnia 5 kwietnia 2017 r. szwedzki sąd uznał wyrok (...) z dnia(...), sygn. akt(...), za wykonalny w (...)

W maju 2017 r. R. S. wszczął na terenie Szwecji postępowanie egzekucyjne przeciwko S. S..

Dowody: fotokopia tłumaczenia zawiadomienia o wszczęciu egzekucji na terenie (...) k. 157, fotokopia tłumaczenia protokołu Sądu Rejonowego w (...) z 12.05.2017 r. k. 158-159.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zgłoszone przez powoda w niniejszej sprawie okazało się niezasadne w przeważającej części.

Podstawą ustaleń faktycznych były dokumenty przedstawione przez strony oraz dokumenty zgromadzone w załączonych do akt sprawy aktach Komornika ((...)oraz aktach spraw prowadzonych przez tutejszy Sąd pod sygnaturami akt (...)i I (...) Strony nie kwestionowały tych dowodów, jak również Sąd nie miał podstaw do kwestionowania ich prawdziwości. Niemniej strony z ustalonego na ich podstawie stanu faktycznego wywodziły różne skutki prawne w zakresie zasadności powództwa.

W pierwszej kolejności należy się odnieść do głównego roszczenia strony powodowej, a więc roszczenia o częściowe pozbawienie wykonalności wyroku (...)z dnia 22 marca 2005 r. wydanego w sprawie o sygn. akt I(...) w ten sposób, iż w miejsce odsetek umownych w wysokości 0,3% dziennie – stosuje się od dnia 20 maja 2000 r. odsetki maksymalne wg § 2 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 marca 1989 r. w sprawie określenia wysokości odsetek ustawowych i maksymalnych, a od dnia 20 lutego 2006 r. odsetki maksymalne wg art. 359 § 2⁽¹⁾ k.c.

Powód oparł swoje roszczenie na przepisie art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., zgodnie z którym dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może oprzeć powództwo także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, na zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zgłoszenie tego zarzutu w sprawie było z mocy ustawy niedopuszczalne.

Jako zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane powód wskazał zmianę przepisów prawa w postaci wprowadzenia instytucji odsetek maksymalnych, określonych w art. 359 § 2¹ k.p.c. Zmiana ta została wprowadzona ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o zmianie ustawy - Kodeks cywilny oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 157, poz. 1316) i weszła w życie dnem 20 lutego 2006 r. Zgodnie z wprowadzonym w życie przepisem art. 359 §2¹ k.p.c. maksymalna wysokość odsetek wynikających z czynności prawnej nie mogła w

stosunku rocznym przekroczyć czterokrotności wysokości stopy kredytu lombardowego, zaś zgodnie z § 2² i § 2³ - jeżeli wysokość odsetek wynikających z czynności prawnej przekraczała wysokość odsetek maksymalnych, to należały się odsetki maksymalne, a postanowienia umowne nie mogły wyłączać ani ograniczać przepisów o odsetkach umownych. Jednocześnie w art. 5 przywołanej powyżej ustawy zastrzeżono, że jej przepisy stosuje się do czynności prawnych dokonywanych po jej wejściu w życie. Sąd Najwyższy uznał jednak, że mimo nakazania stosowania nowych przepisów do czynności prawnych dokonanych po wejściu w życie ustawy (a więc po 20 lutym 2006 r.), treść nowego art. 359 § 2¹ k.c. może stanowić przesłankę dokonywanej w toku procesu oceny, czy konkretne odsetki umowne mieściły się w dozwolonej stronom swobodzie kształtowania treści stosunku prawnego, czy też nie (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 grudnia 2007 r., sygn. akt IV CSK 320/07, LEX nr 465901).

Następnie ustawą z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy – kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 1830) zmieniono brzmienie art. 359 k.c. w ten sposób, iż § 2 otrzymał brzmienie: „Jeżeli wysokość odsetek nie jest w inny sposób określona, należą się odsetki ustawowe w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 3,5 punktów procentowych”, zaś § 2¹: „Maksymalna wysokość odsetek wynikających z czynności prawnej nie może w stosunku rocznym przekraczać dwukrotności wysokości odsetek ustawowych (odsetki maksymalne)”. Powyższe zmiany weszły w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.

Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, z którym zgadza się Sąd I instancji, zmiana stanu prawnego (w tym przypadku wprowadzenie instytucji odsetek maksymalnych) jest w rzeczywistości zdarzeniem, o którym mowa w art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., które spowodowało, że zobowiązanie stwierdzone tytułem wykonawczym w części lub całości wygasło albo nie może być egzekwowane (uchwała SN z 15.03.2018 r., III CZP 107/17, OSNC 2019, nr 2, poz. 17), dlatego też roszczenie strony powodowej w zakresie wysokości odsetek umownych okazało się w większości zasadne. Wejście w życie ustawy z 2005 r. spowodowało więc, iż zobowiązanie zapłaty odsetek za opóźnienie stwierdzonych wydanym tytułem wykonawczym w zakresie, w którym odsetki te przekraczały wysokość wprowadzonych ustawą z 2005 r. odsetek maksymalnych (art. 359 § 2¹ k.c.), wygasły i od dnia 20 lutego 2006 r. należały się tylko odsetki maksymalne (art. 359 § 2² k.c.), choćby strony zastrzegły odsetki wyższe.

Okolicznością bezsporną jest zarówno to, iż zmiana stanu prawnego nastąpiła już po wydaniu przedmiotowego tytułu wykonawczego, gdyż wyrok przeciwko pozwanemu został wydany w dniu 22 marca 2005 r., jak również okoliczność, iż odsetki umowne ustalone przez strony w przedmiotowej umowie pożyczki (0,3% dziennie) są wyższe niż odsetki maksymalne wprowadzone przepisem art. 359 § 2 i 2¹ k.c.

Mając na uwadze powyższe, zdaniem sądu należało uznać za zasadne roszczenie powoda w zakresie częściowego pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego, jednak jedynie w zakresie wysokości dochodzonych odsetek umownych, a więc do pozbawienia przedmiotowego tytułu wykonawczego wykonalności w części, w jakiej zasądzono odsetki umowne przekraczające odsetki maksymalne po dniu 20 lutego 2006 r. do dnia zapłaty.

W tym miejscu należy nadmienić, iż Sąd nie znalazł podstaw do uznania powództwa w zakresie zmiany wysokości odsetek przed dniem 20 lutego 2006 r. w związku z przywołanym przez powoda rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 10 marca 1989 r. w sprawie określenia wysokości odsetek ustawowych i maksymalnych (Dz. U. 1989, nr 16, poz. 84), gdyż w przepisie art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., mowa jest o zdarzeniu, które nastąpiło po powstaniu tytułu egzekucyjnego, a tym samym zarzut co do wysokości odsetek umownych ustalonych w umowie pożyczki z 18 listopada 1999 r. będących rażąco zawyżonych w związku z przywołanym rozporządzeniem z 1989 r., pozwany winien był postawić w trakcie trwania postępowania w sprawie o sygn. akt I C 275/04.

Powód podniósł także zarzut przedawnienia co do zasądzonych wyrokiem z dnia 22 marca 2005 r. odsetek i wniósł o uznanie na podstawie art. 125 § 1 k.c. za przedawnione zasądzone odsetki za okres od dnia 20 maja 2000 r. (początkowa data naliczania odsetek, stanowiąca datę wymagalności roszczenia) do dnia wyrokowania, tj. do 22 marca 2005 r., a

także o uznanie za przedawnione dalsze odsetki liczone od dnia 23 marca 2005 r. z upływem trzyletniego terminu, o którym mowa w art. 118 k.c. w odniesieniu do roszczeń o świadczenia okresowe.

Zgodnie z treścią art. 125 § 1 k.c. roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu przedawnia się z upływem lat dziesięciu (lat sześciu od dnia 9 lipca 2018r.), chociażby termin przedawnienia roszczeń tego rodzaju był krótszy. Jeżeli stwierdzone w ten sposób roszczenie obejmuje świadczenia okresowe, roszczenie o świadczenia okresowe należne w przyszłości ulega przedawnieniu trzyletniemu.

Powód podnosząc powyższą okoliczność uzasadnił, że od dnia wydania tytułu wykonawczego upłynął już przewidziany w art. 125 § 1 k.c. okres przedawnienia. Jak już wyżej wskazano art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. odnosi się jedynie do zdarzeń powstałych po powstaniu tytułu wykonawczego. Tym samym przedawnienie się roszczenia stwierdzonego już tytułem egzekucyjnym, czyli możliwości dochodzenia roszczenia wynikającego z tytułu egzekucyjnego może być podstawą do pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w oparciu o art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. Okoliczność taka jako z samej swojej istoty mogąca nastąpić jedynie po wydaniu tytułu egzekucyjnego może stanowić podstawę do pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego. Zgodnie z treścią art. 125 § 1 k.c. w brzmieniu po nowelizacji, która weszła w życie w dniu 9 lipca 2018r., roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu lub innego organu powołanego do rozpoznawania spraw danego rodzaju albo orzeczeniem sądu polubownego, jak również roszczenie stwierdzone ugodą zawartą przed sądem albo przed sądem polubownym albo ugodą zawartą przed mediatorem i zatwierdzoną przez sąd, przedawnia się z upływem lat sześciu, chociażby termin przedawnienia roszczeń tego rodzaju był krótszy. W poprzednim stanie prawnym okres ten wynosił lat dziesięć. Stwierdzone orzeczeniem sądu roszczenie obejmujące świadczenia okresowe należne w przyszłości ulega zaś przedawnieniu z upływem lat trzech. Przepis art. 125 § 1 k.c. nie wskazuje początku biegu przewidzianego w nim terminu przedawnienia, poprzestając na wskazaniu kategorii roszczeń, których ono dotyczy. W tym zakresie więc należy sięgnąć do art. 124 § 2 k.c., który jako początek biegu takiego terminu wskazuje zakończenie postępowania. W przypadku roszczeń zasądzonych prawomocnym orzeczeniem jest bezsporne, że zdarzeniem wyznaczającym początek biegu terminu przedawnienia przewidzianego w art. 125 § 1 k.c. jest uprawomocnienie się orzeczenia. W niniejszej sprawie stanowiący podstawę tytułu wykonawczego wyrok z dnia 22 marca 2005 r. uprawomocnił się z dniem 12 kwietnia 2005 r.

Zgodnie zaś z art. 118 k.c. termin przedawnienia dla roszczeń o świadczenia okresowe wynosi trzy lata.

W tym miejscu należy przywołać przepis art. 123 § 1 pkt 1 k.c., zgodnie z którym bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność dokonaną przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia.

W niniejszej sprawie nie doszło do przedawnienia zarówno na podstawie art. 125 § 1 k.c., jak i na podstawie art. 118 k.c., gdyż pomiędzy czynnościami dokonanymi przed sądem lub organem egzekucyjnym nie minęło nigdy więcej niż 2 lata.

Jak już wyżej wskazano, wyrok z 22 marca 2005 r. wydany w sprawie o sygn. akt I (...) uprawomocnił się z dniem (...) r.. W dniu 6 czerwca 2005 r., na wniosek wierzyciela, wyrok ten został zaopatrzony w klauzulę wykonalności, po czym na podstawie sporządzonego tytułu wykonawczego i wniosku pozwanego z 16 marca 2006 r. wszczęte zostało postępowanie egzekucyjne, prowadzone przez Komornika Sądowego przy(...) N. K. (2) (sygn. akt (...)), a które zostało prawomocnie umorzone postanowieniem z 19 grudnia 2013 r. Następnie, celem wszczęcia egzekucji przeciwko powodowi na terenie (...) pozwany wnioskiem z 15 marca 2015 r. wniósł do tutejszego Sądu wniosek o wydanie zaświadczenia zgodnie z art. 54 rozporządzenia Rady Unii Europejskiej (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych, zaś w dniu 15 kwietnia 2015 r. (...) wydał wierzycielowi wnioskowane zaświadczenie. Postanowieniem z 7 lipca 2015 r. (...) oddalił zaś wniosek pozwanego z 20 maja 2015 r. o wydanie mu Europejskiego Tytułu Egzekucyjnego. Ostatecznie w maju 2017 r. pozwany wszczął przeciwko powodowi postępowanie egzekucyjne na terenie Szwecji, które toczy się do dnia dzisiejszego.

Podkreślenia wymaga także okoliczność, iż powód w żaden sposób nie wykazał, w jakim zakresie roszczenie objęte tytułem egzekucyjnym zostało już od powoda wyegzekwowane, ani w jakim zakresie jest egzekwowane w dalszym ciągu - strona powodowa dokonała w tym zakresie jedynie własnych wyliczeń, w żaden sposób nie udowadniając ich zasadności. Z przedłożonej do akt sprawy fotokopii tłumaczenia zawiadomienia o wszczęciu egzekucji (...) wynika zaś jedynie, w jakiej wysokości roszczenie pozostawało do wyegzekwowania na dzień jego wszczęcia (1.139.311 koron szwedzkich), a więc na dzień 16 maja 2017 r.

Zdaniem sądu w całości bezzasadnym okazało się drugie z roszczeń powoda, tj. roszczenie o zniesienia postępowania egzekucyjnego w zakresie wszystkich dokonanych czynności, w tym co do udzielenia przybicia i przysądzenia własności sprzedanej w drodze nieruchomości, dokonanych w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym przez (...) przy (...) N. K. (1) z uwagi na dotknięcie wszystkich tych czynności bezwzględną wadą nieważności spowodowaną brakiem dowodu na to, iż tytuł egzekucyjny w postaci wyroku (...) z dnia (...) (sygn. (...)) został zaopatrzony w klauzulę wykonalności, a tym samym nie został spełniony warunek wszczęcia i prowadzenia egzekucji wskazany w art. 776 k.p.c.

Powód twierdził, iż na oryginale wyroku z dnia 22 marca 2005 r. znajdującym się w aktach sprawy o sygn. akt I (...) nie została umieszczona wzmianka o wydaniu klauzuli wykonalności.

Zgodnie z przepisem art. 783 § 3 k.p.c. w brzemieniu obowiązującym na dzień 6 czerwca 2005 r. (a więc na dzień nadania klauzuli wykonalności), jeżeli tytułem egzekucyjnym jest orzeczenie sądu, klauzulę umieszcza się na wypisie orzeczenia, czyniąc wzmiankę o jej wydaniu na oryginale orzeczenia.

Warunek ten, wbrew twierdzeniom powoda, został spełniony i na oryginale wyroku z dnia (...). (k. 32 akt sprawy o sygn. akt I C (...)) znajduje się wzmianka o wydaniu powodowi wyroku z klauzulą wykonalności w dniu 6 czerwca 2005 r. Zaznaczyć należy, że powód jest w posiadaniu fotokopii oryginału wyroku, z której okoliczność ta wprost wynika, gdyż przedłożył ją do akt niniejszej sprawy.

Mimo to, zdaniem strony powodowej nie sposób przyjąć, iż klauzula wykonalności w rzeczywistości została przedmiotowemu wyrokowi nadana, bowiem w aktach sprawy I (...) brak jest kopii sporządzonego tytułu wykonawczego, a akta sądowe są jedynym wiarygodnym źródłem powstających w sądzie dokumentów. Nadto powód powołał się na okoliczność, że nigdy nie otrzymał tytułu wykonawczego, zaś prowadzący postępowanie egzekucyjne komornik sądowy, zarówno w zawiadomieniu o wszczęciu egzekucji w sprawie (...), jak i we wniosku do Wydziału (...) tut. Sądu, ani w żadnym innym dokumencie, nie wskazywał klauzuli wykonalności.

Wszystkie powyższe zarzuty są bezzasadne. Jak już wyżej wskazano, obowiązkiem sądu nadającego tytułowi egzekucyjnemu klauzulę wykonalności jest sporządzenie wzmianki o jej wydaniu na jego oryginale – na dzień sporządzenia tytułu wykonawczego (jak i obecnie) Sąd nie miał obowiązku pozostawienia w aktach sprawy kopii sporządzonego tytułu. Zaznaczyć także należy, iż pozwany własnoręcznie poświadczył otrzymanie 6 czerwca 2005 r. tytułu wykonawczego, a niepowołanie się przez komornika w pismach dosłownie na klauzulę wykonalności nadaną tytułowi egzekucyjnemu nie dowodzi w żaden sposób, iż tytuł ten nie został klauzulą opatrzony. Komornik powołuje się w swoich pismach na wydany w sprawie o sygn. akt (...) tytuł wykonawczy z 22 marca 2005 r., a nie na wydany w tej sprawie tytuł egzekucyjny z (...)

W przekonaniu Sądu nie wydaje się prawdopodobnym, aby komornik sądowy otrzymawszy wniosek o wszczęcie egzekucji nie zauważył braku klauzuli wykonalności na tytule egzekucyjnym i wszczął tym samym egzekucję dysponując jedynie samym tytułem egzekucyjnym i brak ten przeoczył też sąd nadzorujący postępowania. Dodatkowo zarzuty w tym zakresie dłużnik powinien podnieść w skardze na czynności komornika w trakcie postępowania egzekucyjnego. Co więcej, na podstawie otrzymanego tytułu wykonawczego pozwany był w stanie skutecznie wszcząć egzekucję przeciwko pozwanemu na terenie Szwecji, co również dowodzi, iż tytuł wykonawczy został sporządzony w sposób prawidłowy.

Niezrozumiałym jest także zarzut powoda, iż nie otrzymał on nigdy tytułu wykonawczego, co miałyby stanowić kolejny dowód na nieprawidłowe sporządzenie przez tutejszy Sąd tytułu wykonawczego, który stanowił następnie podstawę wszczęcia postępowania egzekucyjnego ((...)) Zgodnie z art. 782 k.p.c. klauzulę wykonalności nadaje się tytułowi egzekucyjnemu na wniosek wierzyciela, a więc tytuł wykonawczy jest wydawany wyłącznie wierzycielowi.

Mając na uwadze powyższe, Sąd w punkcie II oddalił powództwo w pozostałym zakresie, a więc poza częściowym pozbawieniem wykonalności tytuł wykonawczego w zakresie obowiązku zapłaty przez pozwanego na rzecz powoda odsetek za opóźnienie w wysokości przekraczającej odsetki maksymalne od dnia 20 lutego 2006 r. do dnia zapłaty.

W punkcie III sentencji wyroku Sąd postanowił o kosztach procesu, o których orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności stron za wynik procesu, na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz art. 99 k.p.c. Mając na uwadze zakres, w jakim powództwo zostało oddalone należy przyjąć, iż strona powodowa przegrała sprawę w całości, a zatem stronie pozwanej należy się zwrot całości poniesionych kosztów procesu. Na koszty poniesione przez stronę pozwaną złożyły się: opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł oraz koszty wynagrodzenia pełnomocnika będącego radcą prawnym w wysokości 3.600 zł – ustalone zgodnie z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. poz. 1800 z późn. zm.).

SSR (...)

Sygnatura akt I (...)

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...) (...)

3. (...) (...)

G., (...)

SSR (...)